

dimineață. Un spectacol care izbutea să fie, în același timp, ironic și patetic, cu o mișcare rafinată, cu o organizare scenică complexă, în care interpretii au știut să se întrezărească, trecând cu abilitate și cu finețe de la un personaj la altul, construind gagul scenic cu măsură și cu bun-gust.

Studentii de la Facultatea de cibernetică economică (A.S.E.-București) au prezentat o piesă scrisă de Varujan Pambaccian, un tânăr de douăzeci de ani, student la Facultatea de matematică. Cu bune lecturi, evidente, încă, în scrisul său, tânărul autor oferă o metaforă sugestivă a pericolului autodistrugerii societății contemporane, rezultat al indifferenței morale și al indolenței intelectuale: *Poate, dacă ați învăța să vă priviți, și nu doar să vă vedeți...* Mesaj însușit cu vigoare de interpretii care izbutese să dea viață, dramă, concretețe unor idei exprimate cum „în general“.

Numeroase, spectacolele-montaj s-au dovedit, de astă dată, destul de convenționale, realizate după o rețetă îndelung verificată. În acest context, s-a detașat net spectacolul studenților de la Institutul politehnic din București, *Spunînd da, spunînd nu* — montaj inteligent, alcătuit de studenta Domnița Petri și realizat, cu comunicativă pasiune, de colegii ei. La capitolul colaje, singurul premiu acordat a încununat formația Casei de cultură a studenților din Cluj-Napoca, pentru optimismul, ironia, delicatețea reprezentăției lor. În atmosfera de gravitate a competiției de la Timișoara, studenții din Cluj-Napoca au adus nu doar neliniștea întrebărilor, ci și vigoarea, robustețea răspunsurilor.

● Piatra Neamț : Pionierii și școlarii

Am avut prilejul, în aprilie, la Piatra Neamț, să urmăm adevărate talente în domeniul teatrului ale noii generații. Ampla trecere în revistă a fost, în multe privințe, superioară primei ediții a Festivalului, mai ales în ceea ce privește punerea în valoare a aptitudinilor reale ale tinerilor și foarte tinerilor interpreți.

În spectacolele de teatru, a impresionat siguranța cu care a fost folosit limbajul specific scenei : modalități de expresie esențializate, de-cu-rezumat la elemente puține, dar sugestive, dezinvoltură în mișcare. Ne gândim, de pildă, la autenticul mo-

ment de teatru oferit de elevii Liceului industrial nr. 28 din București, care au prezentat piesa *A opta zi, dis-de-dimineață* de Radu Dunițu, într-o viziune modernă, plină de farmec și culoare ; la spectacolul *Toți copiii lumii doresc pacea*, realizat cu mijloace ingenioase de teatru de animație al Școlii generale nr. 15 din Brașov ; la montajul *Spic de grâu*, al Școlii generale nr. 2 din Petroșani, în care puritatea jocului s-a împletit armonios cu ingenuitatea teatrului folcloric ; după cum, nu lipsite de măiestrie au fost și reconstituirile teatral-coregrafice, deosebit de plastice, ale baladei *Miorița*, în variantele oferite de elevii din Siliștea de Jos (Maramureș) și Cobadin (Constanța). Bineînțeles, această enumerare nu epuizează bogatul palmares al Festivalului ; ar mai trebui amintit măcar foarte frumosul

După cum cum reiese din înșiruirea de până acum, temele specifice vieții studentești ar fi lipsit din finala de la Timișoara ; ceea ce nu e întru totul adevărat. Două formații, una din Craiova, cealaltă din Bacău, au prezentat două piese „din viața studenților“ ; puerile, ca gândire și ca realizare, ele nu și-au justificat existența în finală. Ba chiar ne-au făcut să ne întrebăm de ce dialogul cu lumea cea largă e mai inteligent, mai adecvat, decât dialogul cu viața de ficcare zi.

Un posibil răspuns l-a oferit finala concursului formațiilor de brigăzi artistice și grupuri satirice de la Cluj-Napoca (20—22 aprilie). Aici, viața studenților a fost prezentă, tinerii artiști dovedind o deosebită aptitudine de a se implica, de a lua atitudine, de a găsi un numitor comun unor fapte disparate. Cele mai bune spectacole au criticat formalismul, prin formule acide și percutante, au vorbit despre nevoia și despre obligația de a realiza acordul dintre vorbe și fapte, dintre ceea ce ești și ceea ce pari. Intransigența tinereții, sentimentul responsabilității, starea de luciditate, alergia la prostie au caracterizat atât finala de teatru, cât și cea a brigăzilor. Ceea ce nu înseamnă că ele s-au manifestat în fiecare spectacol ; ceea ce nu înseamnă că suficiența, clișeul, gluma trivială n-au mai apărut — ba, uneori, chiar cu o neașteptată agresivitate. A fost un merit al juriilor din finale faptul că, prin dezbaterile și deciziile lor, au oferit nu doar o *scară a valorilor*, ci și *criterii de valoare*, utile pentru orientarea activității viitoare.

Magdalena Bolangiu

montaj intitulat *Roata lui Horia*, prezentat de Școala generală Măguri-Băcău (Județul Cluj), în care am sesizat un mod inedit de a concepe un gen îndeobște static, înviorîndu-l prin motive folclorice autentice.

În categoria reprezentațiilor de muzică și poezie, o impresie bună au lăsat, prin spiritul lor antirutinier, spectacolele realizate de cenaclurile Liceelor „Nicolae Bălcescu“ din Craiova și nr. 26 din București.

Nici în rîndurile interpretilor, descoperirile actualiei ediții a Festivalului nu sînt puține. Iată câteva promisiuni, despre care, cu siguranță, vom mai auzi : Carmen Croitoru, Corina Șuteu (Liceul nr. 28 din București), Paula Solomon și Iulian Bălătescu (Piatra Neamț), Paul Preda (Buzău).

Cristian Livescu